

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De non credendis nouitatibus, neque alij referendis. XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Galat. 5.
1. Cor. 4. &
11.
coram Deo? Quare cæcus cæcum sequeris, vt in foueam pariter
cadatis? Bonum emulamini in bono semper, ait Apostolus. Et imita-
tores mei estote, sicut & ego Christi.

§. 13. De bono exemplo dando.

Familia-
res tibi ne
sint, quos
imitari nō
debes.

Attende tibi, vt quantum vales, omnibus sis causa boni ex-
empli, vt in te clarificetur nomē & vita Iesu Christi. Nemo
veniat ad presentiam tuam, quin ædificatus & lætus decedat à te.
Tu verò retine apud te, quod non sis dignus alicuius alloquior:
sed magis tibi proficit aliorum visus, sermo, oratio. Caue tamen
familiaritatem eorum, qui imitandi non sunt, quamuis in Chri-
sto diligendi. Prædixi, & iterum dico, vt totaliter ambules, ne fias
proverbium hominum loquentium sibi placita, de quocumque
volunt. Non potest quis melius tollere fabulationes leuium ho-
minum, quam vt ipse leuis in verbis & moribus suis non videat-
ur. Benignus tamen & alacer apparere debes, ne horrore sis ma-
ximè verecundis & modestis fratribus.

§. 14. De vitandis occasionibus scandali.

Matth. 20.

Non stes ad loquendum diu in aperto, alijs laborantibus &
occupatis circa iniuncta opera, ne dicatur tibi: *Quid hic stas
tota die ociosi?* Non des occasionem loquendi venientibus ad fe-
nestram, sed expedias eos verbis benignis & vtilibus: neque cum
tristitia dimitte illos, sed cum pace & gaudio, refectos cibo po-
tuque necessario: postea commenda te orationibus eorum, &
dic eis: Iam ite dilecti fratres, & agite gratias Deo, & oretis pro
me. Si aliquid plus addideris pro eorum consolatione, bene retri-
buet tibi Dominus. Cum veniunt aliqui in occursum transitus
tui, non debet te latere, quin præcogites, si iustam & vtilem po-
tuerint habere causam illuc accedendi, & penes tuum scire, non
des occasionem volenti occasionem: vnde si te subtrahis talibus,
postmodum non lugebis. Semper tamen paratus esto, ad satis-
factionem poscenti te: sed ociari nullum patere apud te, sed fra-
ternè admone eos, vt transeant, quia tibi non vacat: Christus est,
qui tibi loqui desiderat. Hoc modo te liberas à superfluis, & illos
ad quietem suam cellæque custodiam inducis. Nihil tamen te-
mere iudices: sed vide, quanto charitas, quàm amica fraternitas
traxit eos ad te. Discretè ergo age in his, vt aliquando audias ve-
nientes, aliquando sinas transire etiam loqui volentes.

§. 15. De non credendis nouitatibus, neque referendis.

ET quia sepe diuersa percipis, & noua tibi plerumque dicuntur,
non facilè credas, difficilius ea consequenter alijs dicas; &
multo

multo sit melius, si omnino sisleas. Quid ad te? Iesum sequere, & si ne mortuos sepelire mortuos suos. Huiuscemodi distractionibus & curiositatibus seruus Dei intendere nullo modo debet; sed edificatiōi & custodia cordis sui, orando, legendo, meditando, & alia opera sancta in nomine Dei faciendo. In actibus Apostolorum habes, quod Athenienses ad nihil aliud vacabant, nisi aut dicere aut audire aliquid noui: sed talis usus nimis damnabilis sit apud claustrales, Deum præ oculis habentes.

Rumoribus non indulgendum.

§. 16. De utilibus narrationibus.

Sunt tamen quædam, si referantur ex charitate, quæ adificant etiam audientes. Sicut denunciatio alicuius defuncti, peritio suffragij pro tribulato, conuersio peccatorum, status deuotorum, & alia his similia; quibus est condolendum seu etiam congaudendum, prout causæ requirunt. Considerare similiter diuina iudicia super statum mundi, prodest bonis & electis Dei ad contemptum eius; sicut sunt pestilentia, famēs, incendia, præliaque terrarum, & ceteræ tribulationes graues: quibus gloria mundi prosternitur, & delectatio carnis amaricatur. Hæc mala sæpe boni & spirituales ad profectum suum trahunt, & per exempla talia, se & ceteros ad compunctionem cordis, ad luctum peccatorum, ad emendationem vitæ, & ad præparationem mortis secum excitant; quæ etiam in sacris codicibus & Ecclesiasticis historijs, manifestè leguntur. Sed hunc salutarem profectum plures inuotati & verbosi aut nesciunt aut non intendunt, sed quasi in fabulam deductionis peruertunt. Vnde potes elicere, quod sicut boni & virtuosi ad bonum omnia, quæ audiunt vel vident, conantur inducere, ita instabiles & vagi, tepidi & dissoluti, hæc eadem ad suam malitiam exercendam insecunt. Ideo perspicito, quid sit quod audisti; & quis fructus esse valeat ultra dicendi.

§. 17. Qui sint vitandi.

Propterea noli libenter approximare secularibus, neque personis magnis; nec eo etiam conuenias, ubi nosti esse multitudinem presbyterorum; quia statui tuo non congruit, nec officio.

§. 18. Cum quibus est conuersandum.

Cum simplicibus & deuotis, & bene sentientibus de Deo, & consentientibus tibi propter Deum in bono, sit fermocinatio tua & crebrior sociatio. Et quicumque non concordant cum spiritu tuo, illis cede propter pacem tuam & ipsorum, quia defensor & iudex noster Iesus Christus clarè nos interior agnoscit, ante quem humana iudicia sepius errant. Si desideras aliquem adificare,